

ВЕНЕТА РАЙКОВА

Вещицата

*Нечисти сили,
престъпление,
възмездие...*

enthusiast

Венета Райкова
Вещицата

© Венета Райкова, автор, 2016

© Фиделия Косева, художник на корицата, 2016

© „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД, 2016

Enthusiast – запазена марка на „Алто комюникейшънс
енд пбблишинг“ ООД

ISBN 978-619-164-222-9

ВЕНЕТА РАЙКОВА
Вещицата

enthusiast
София, 2016

*Събитията и героите в тази книга са художествена
измислица и всяка прилика с действителни лица е
случайна. В романа обаче има и истории, които са
разказани достоверно.*

1.

– Лошо ми е! Не мога да дишам! Вие ми се свят. Ще умра...

– Какво ти стана? Седни тук, сега ще ти купя вода. Стой тук и не мърдай.

Кети се затича по коридора на мола, а Ана се свлече на една пейка. Дали не получаваше инфаркт? Невъзможно! Беше само на трийсет и една години! Но пък беше водеща на всекидневно предаване и стресът в работата я съсипваше всеки ден. Бяха дошли в мола да избират дрехи за новия сезон на предаването. Но още щом излязоха от колата и тръгнаха по паркинга, Ана се почувства много зле. Ушите ѝ заглъхнаха, зави ѝ се свят. Усети някакво затопляне и тежест в главата. После ѝ примая. Сега седеше на пейката и се молеше Кети да дойде по-бързо, защото не искаше да се озове припаднала и сама сред непознатите хора. Дали не беше яла нещо развалено? Или... Не, нямаше как да е бременна! Последния месец не беше правила секс! Откакто се раздели с онова животно Иван – виден плейбой и разорен милионер. Най-лошата комбинация. Мъж, свикнал да разполага с купища пари, изпаднал в депресия заради кризата. Би му шута, без да се замисли. Да не е благотворително дружество! Единственото хубаво у него беше, че имаше дебел и твърд член. В секса си допадаха много, защото и двамата обичаха да експериментират с нови и нестандартни неща. Когато имаше нужда, Ана винаги си намираще мъже за секс, не беше по сериозните отношения и дълготрайното обвързване. Живееше ден за ден и искаше да вземе максималното от живота.

– Ето, пийни вода. Дай, ако искаш, да ти напръскам лицето. – Кети я погледна загрижено.

– Не, няма нужда! Само това остава – някой да ни снима с телефона си как ме пръскаш наред мола и да даде кадъра на вестниците! Знаеш колко ме е страх от случайни снимки!

– Не е моментът за твоята параноя. По-добре ли си?

– Не. Много ми е зле. Не знам какво ми става. Никога не съм се чувствала така. Все едно ме блъсна нещо... Не мога да дишам...

– Искаш ли да отидем на лекар?

– Не, закарай ме вкъщи. Утре ще мерим рокли.

По същото време на другия край на България, в красивата Варна, главният ѝ редактор изпитваше същото неразположение. Ана го наричаше Джорджо Армани, защото винаги беше елегантен и носеше само дизайнерски дрехи. Дори бельото му беше такова. Не че го беше виждала по гащи. Не бяха гаджета и не правеха секс само защото той не си падаше по жени. Но веднъж ѝ беше показал етикета на боксерките си пред студиото. Ей така, без причина. И без да се интересуват дали има хора наоколо да ги гледат. Смяха се много, без да знаят защо. Хората, които работеха в телевизиите, бяха луди. Идваха нормални и полудяваха. Никой не знаеше от какво. Освен най-добрия главен редактор на всекидневно шоу, Джорджо Армани беше и адвокат. И сега във Варна беше с клиент, който го взеше в колата си.

– Спри. Веднага спри, трябва да слеза. Лошо ми е, повръща ми се.

Клиентът му се изплаши и при първата възможност спря. Знаеше, че адвокатът му не е човек, който ще се глези или ще си измисля. Видя го да слиза и да повръща до колата. Постояха десетина минутки до джанката и пак тръгнаха с колата.

– Как си? По-добре ли си?

– Не, много ми е зле! Дали не получавам инфаркт? – изстена Джорджо Армани.

– На колко години си?

– На тридесет и пет.

– Млад си за инфаркт. Да не си ял нещо развалено?

– Не, дори пак съм на диета. Само на зеленчуци съм.

– От това ти е станало лошо.

– Не. Аз цял живот съм на диети и от тях не ми става лошо. Освен това ушите ми заглъхнаха. Имам сърцебиене. Но ще се стегна и ще изкарам делото ти днес, спокойно. Довечера, когато се приберем в София, ще си почина, не ме мисли.

Лошо започваше седмицата за Ана и нейния главен редактор. И двамата се чувстваха без капка енергия и им беше прималяло. А имаха точно седмица до старта на новия сезон на всекидневното им шоу. Хубавото беше, че никой не им се бъркаше в работата. Снимаха на запис по няколко предавания на ден и имаха свободно време за себе си.

Вторник не беше по-различен и за двамата – едва се вдигнаха от леглата си и с мъка се заеха с всекидневните си задачи.

Но сряда беше истински кошмар. Без да знаят какво преживява другият, и двамата се озоваха при личните си лекари за пълни изследвания. Кръв, урина – идеални показатели. Но все пак и двамата не се чувстваха добре. По обяд Ана се обади на Джорджо Армани да му сподели, че умира. Не обичаше да занимава хората с проблемите си, но сега случаят беше толкова неприятен, че тя не знаеше ще може ли изобщо да събере сили да влезе в студиото за първото предаване след няколко дни.

– Ало, Джорджо, много ми е зле. Умирам...

– Стига бе! И аз съм много зле от понеделник!

– Сериозно ли? Аз в понеделник щях да припадна към единайсет часа в мола, зави ми се свят, не можех да дишам. Нямах сили да вървя, краката ми омекнаха. Добре че бях с Кети, тя ме закара вкъщи.

– По същото време и аз щях да умра! Ако не вярваш, ще ти дам телефона на клиента, с когото пътувах, имахме дело във Варна. Какво ни става?

– Чакай да ти кажа – днес ходих на изследвания.

– И аз днес ходих! Не може да бъде! По едно и също време да ни става лошо и да ходим на изследвания! Как са ти

резултатите? Моите са добри! Само кардиограмата ми беше лоша...

– Аз кардиограма не съм си правила, личната лекарка не ми каза. Но иначе всички други изследвания, които ми пусна, са идеални.

– Тогава какво ни става?

– Не знам. Много странно... – Ана се замисли и предложи: – Дали да не се обадя на Стефчето от Бургас? Не знам дали ще ми вдигне и дали по телефона ще може да провери.

– Какво да провери? Тя с какво се занимава?

– Ами тя получава информация „от горе“. Ходила съм няколко пъти при нея да я питам за гаджета и такива неща. Много познава. Питала съм я и дали имам направени магии. И досега всеки път ми е казвала, че нямам. Но сега ми се струва, че има нещо странно в това по едно и също време да ни прилошава и на двамата. Дай ми, моля те, рождената си дата, тя с нея работи.

– А бе аз не вярвам много в такива неща.

– Нищо, ти, ако искаш, вярвай. Кажи ми кога си роден, че съм забравила. Една година работим заедно, ама знаеш, че не помня такива неща.

Джорджо Армани каза с неохота кога е роден и затвори телефона. Ана се обади на Стефчето. Извади късмет, че ѝ вдигна веднага. Записа датите и на двамата и обеща да ги провери. Каза да ѝ се обади след час. Ана закрачи безцелно в апартамента си, запали цигара и си направи кафе. Прокара пръсти в късата си руса коса и се погледна в огледалото. Изглеждаше изплашена. Имаше сенки под очите. После реши, че е по-добре отново да звънне на редактора си, отколкото да нервничи сама.

– Каза, че ѝ трябва малко време. Ще ѝ пратя парите по куриер до Бургас. Не взима скъпо. Нека ни провери дали имаме направена магия бе, Джорджо! Що си толкова скептично настроен?

– Ами не знам, не ми звучи сериозно! Но щом ти искаш, дай да видим какво ще каже. Аз нямам опит с това. Единствено докато работех с предишната ми водеща, слушах от нея за магии. Тя се занимаваше с такива неща, казвал съм ти и преди. Поръчваше много хора. Но тя си беше такава...

– Знам, казвал си ми. Макар че не мога да я разбера защо ще си решава проблемите чрез магии.

– Ами сама жена, нещастна. Колко пъти се жени и развежда. И без работа остана...

– Мислиш ли, че и нас може да ни е поръчала? Напоследък даде няколко интервюта срещу мен и предаването. Теб не те е споменавала, но знае, че ти си ми главен редактор. Според мен още не може да преживее, че си я напуснал навремето.

– Не може да ме забрави, защото, след като си тръгнах аз, и предаването тръгна надолу заради тъпите теми на новия ѝ екип. И съвсем естествено беше да го спрат. И после започна твоето, и тя реши, че я копираш. Но мен много ме мрази. Не може да преживее, че и без нея кариерата ми продължава да се развива много добре.

– А бе, много злоба изля срещу мен по вестниците, но аз като не ѝ паднах на нивото и като не ѝ отговорих, виж, че никой не я взе насериозно и всичко приключи. Спряха да я канят по интервюта, тя сега с какво е интересна, с нищо. Направи си реклама с моето име, появи се за седмица по вестниците да ме плюе и сега кой се сеща за нея – никой.

– Сега като си говорим тези неща, почвам да се замислям, че тя има основание да ни поръча. От завист и злоба. А и има при кого. Тя познава много вещици и ходжи. Ходи при тях редовно.

– Мислиш ли? – недоверчиво попита Ана.

– Казвам ти това, което съм слушал и виждал, докато работех за нея. Тя сама си го разказва.

– Лоша работа... Чакай да се обадя на Стефчето да видим какво ще каже.

Ана приключи притеснено разговора с Джорджо Армани и още по-притеснено се обади на Стефчето.

– Виж сега, Ана. Имате направена магия и двамата. Тя така е направена – да ви удари едновременно. Да ви спрат предаването. Не е за здраве или за любов. Точно така е поръчана – да спрат предаването ти.

– Сигурна ли си?

– Абсолютно.

– Можеш ли да ми кажеш от кого е направена?

– Няма нужда да знаеш. За какво ти е? Само да се натова-риш.

– Ами имам някакво предположение...

– Само ще ти кажа, че е от жена. Колежка...

– Точно това си мислех и аз. Онази с многото разводи.

– Същата е. Тя ви е поръчала, но не исках да ти го казвам.

Както и да е, няма да я коментираме повече. Само още нещо да ти кажа за нея – ходила е на курсове, самата тя знае как се правят магии. Знам го от нашите среди. Така се говори, виждали са я на такива курсове. Известна е от екрана, затова са я запомнили.

– Това е ужасно. Пълен абсурд. Ама щом това е избрала за себе си, ние какво да кажем... Чакай да седна, че нямам сили, не мога да повярвам в какво ме забъркаха. Можеш ли да ми помогнеш, да изчистим тая магия?

– Мога. Ама трябва и двамата с редактора ти по едно и също време да ги правите нещата, в един и същи час. Взимате една марличка и в нея зашивате десет зърна бял тамян и една щипка сол. Слагате го под възглавницата четиринайсет дни да спите на него и после го изхвърляте в течаща вода. И тези четиринайсет дни сутрин и вечер ще пиете по три глътки светена вода. Другото аз ще го направя тук, ще задействам една програма.

– Това достатъчно ли е?

– Да, после пак ще ви проверя. Може да си прекадите апар-

таментите с тамянче. Но то не е направено за здраве или любов, а конкретно да ви спрат предаването.

– Ще го спрат ли?

– Не.

– А това виене на свят и прилошаването ще ни минат ли, щото наистина се чувстваме много зле.

– Всичко ще се оправи, спокойно. Не е толкова силна магията.

Ана ѝ благодари и приключи разговора шокирана. Как е възможно тяхна колежка да им поръча магия?! Що за чудовищно поведение?! Що за човек трябва да си, за да се занимаваш с такива неща?! Колко тъжен, неуспял, необичан и зъл трябва да си, че да искаш да причиниш някому зло чрез енергийна намеса?! Така ли се решаваха днес проблеми – с магии?! Не ти харесва, че някой има предаване, а ти нямаш и веднага му поръчваш магия, за да му го спрат? Жалко, че зрителите пред екрана не знаеха какво се случва в коридорите на телевизиите. На какво ниво бяха паднали отношенията между водещите. Ако в зората на телевизията е било модерно да се пишат доноси срещу колегите, то днес по-лесно и модерно беше да поръчваш магии. Пак се обади на редактора си, за да му съобщи лошата новина:

– Аз пък не мога да разбера защо ти го преживяваш толкова, Ана?

– Е, ти не си ли шокиран?

– Не! Ама аз я познавам... Работил съм с нея и знам, че е такава.

– Каква?

– Вещица е...

Венета Райкова
ВЕЩИЦАТА

Редактор *Мария Чунчева*
Художник на корицата *Фиделия Косева*
Коректор *Снежана Бошнакова*
Предпечат *Десислава Борисова*

Българска. Първо издание
Формат 60 × 90/16
Печатни коли 21,5

ISBN 978-619-164-222-9

Издава

enthusiast

Запазена марка
на „Алто комюникейшънс енд пблшинг“ ООД

София, ул. „Кракра“ № 20
тел. 02/ 943 87 16, факс: 02/ 943 87 18
e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите с отстъпка
от www.bookstore.enthusiast.bg

Печат АЛИАНС ПРИНТ

„Вещицата“ е роман за битката между доброто и злото и за конфликта на стремежа към светлина с тъмните сили във всеки един от нас. Това е история за престъпления и възмездие, в която играта е груба, а правилата – неясни.

Те са красиви, известни и богати. Те са на върха, но нямат миг спокойствие. Интриги, скандали, магически ритуали и злощастни събития – всеки ден е борба за надмощие, за щастие, за живот...

Телевизионната водеща Ана попада във вихрушка от абсурдни събития. Лишена от родителска обич като дете, тя се люта между обрканото настояще и бъдеще, потънала в мрак. Нейната красива съседка Вера желае това, което няма, и не би се спряла пред нищо, за да го получи. Ева – главна редакторка на светско списание и приятелка на Ана – ще трябва да си върне обратно всичко, което е загубила не по своя вина. А Стоян – съсед на Ана, секс символ, актьор и водещ на телевизионна игра, един от най-желаните мъже в държавата, крие тайна, която може да срути целия му свят.

Във водовъртежа от житейски събития една злобеща магия ще свали маските и ще преобърне човешки съдби...

Венета Райкова започва своята журналистическа кариера през 1992 г. като водещ в БНТ на предаването „Цветовете на нощта“ и едновременно с това работи като редактор и репортер в първия светски вестник у нас – в. „Хайлайф“. Същата година печели и конкурса „Мини мис България“. През 2004 г. става автор и водещ на първия телевизионен таблоид „Горецо“, който се излъчва успешно повече от десет години. През последната година е водещ и продуцент на следобедното всекидневно шоу „Дневникът на Венета“. Носител на престижни награди като „Жена на годината“, „Мис ТВ Чар“ и т.н. Завършила е право и икономика.

Автор на бестселъра „Триумфът на кучките“.

www.entusiast.bg

Цена 15,00 лв.